

2) pozostawali w zatrudnieniu przez okres wynoszący dla mężczyzny co najmniej 25 lat, a dla kobiety 20 lat, w tym co najmniej 15 lat w Najwyższej Izbie Kontroli lub w okręgowym urzędzie kontroli.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów; P. Jaroszewicz

171

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 listopada 1979 r.

w sprawie zasad i trybu koordynacji działalności organów kontroli, inspekcji i rewizji z działalnością Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli koordynuje działalność kontrolną jednostek kontroli, inspekcji i rewizji podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej oraz centralnych związków spółdzielni.

2. Dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli koordynują działalność kontrolną terenowych organów administracji państwowej, terenowych jednostek kontroli, inspekcji i rewizji podległych naczelnym, centralnym i terenowym organom administracji państwowej oraz terenowych związków spółdzielni.

§ 2. 1. Funkcjami koordynacyjnymi jest objęta działalność kontrolna w szczególności następujących organów:

- 1) Głównego Inspektoratu Kontroli Finansowej,
- 2) Państwowej Inspekcji Handlowej,
- 3) Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych,
- 4) Głównej Kontroli Wojskowej,
- 5) Głównej Inspekcji Szkolnej,
- 6) komórek rewizji gospodarczej ministerstw, urzędów centralnych oraz urzędów wojewódzkich,
- 7) biur lustracji Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, „Społem“ Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców, Centralnego Związku Rzemiosła w zakresie spółdzielczości rzemieślniczej, Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz zespołów lustracji Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska“, Centralnego Związku Kółek Rolniczych i Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego,
- 8) terenowych organów administracji państwowej.

2. Funkcjami koordynacyjnymi jest objęta działalność:

- 1) Głównego Inspektoratu Gospodarki Energetycznej w zakresie kontroli nad przestrzeganiem przepisów i zasad w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 2) Państwowej Komisji Cën w zakresie kontroli prawidłowości ustalania i stosowania cen, opłat i stawek taryfowych.

3. Funkcjami koordynacyjnymi jest objęta także działalność kontrolna jednostek podległych organom wymienionym w ust. 1, a nadto działalność kontrolna organów kontroli, inspekcji, rewizji i lustracji nie wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Organy koordynowane, o których mowa w § 2, w zależności od swojego zakresu i zasięgu działania są obowiązane do:

- 1) uzgadniania z Najwyższą Izbą Kontroli rocznych i kwartalnych planów kontroli; plany kontroli powinny wymieniać tematy kontroli oraz w uzasadnionych wypadkach jednostki objęte kontrolą i czasokres kontroli,
- 2) w miarę potrzeby uczestniczenia w kontrolach przeprowadzanych przez Najwyższą Izbę Kontroli lub okręgowe urzędy kontroli, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach przeprowadzania kontroli doraźnych, zleczanych przez Najwyższą Izbę Kontroli lub okręgowe urzędy kontroli,
- 3) przedstawiania Najwyższej Izbie Kontroli i okręgowym urzędem kontroli wyników ważniejszych kontroli oraz rocznych sprawozdań z działalności kontrolnej.

2. Współudział w kontrolach przeprowadzanych przez Najwyższą Izbę Kontroli lub okręgowe urzędy kontroli może polegać na:

- 1) uczestniczeniu pracowników innych jednostek kontrolnych oraz inspektorów Najwyższej Izby Kontroli w łącznej ekipie kontrolnej; w tych wypadkach kierownictwo kontrolą i realizacja materiałów pokontrolnych należy do Najwyższej Izby Kontroli,
- 2) uzgodnieniu organizacji kontroli oraz wspólnym ustaleniu tematów kontroli, jednostek objętych kontrolą oraz jej czasokresu, a w miarę potrzeby również składu ekip kontrolnych i postępowania pokontrolnego.

§ 4. 1. Najwyższa Izba Kontroli oraz okręgowe urzędy kontroli udostępniają organom koordynowanym niezbędne informacje w zakresie umożliwiającym opracowywanie planów kontroli, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1.

2. Najwyższa Izba Kontroli oraz okręgowe urzędy kontroli mogą zwoływać narady z organami kontroli w celu szkolenia i wymiany doświadczeń w zakresie metod, techniki i organizacji kontroli.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1976 r. w sprawie zasad i trybu koordynacji działalności organów kontroli, inspekcji i rewizji z działalnością Najwyższej Izby Kontroli. (Dz. U. Nr 14, poz. 89).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów; P. Jaroszewicz

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1979 r.

w sprawie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy oraz na opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) oraz art. 2

ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, zwane dalej „podatnikami“, które otrzymują od jednostek gospodarki uspo-

leczniejszej oraz od jednostek organizacyjnych związków wyznaniowych należności podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym albo opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła:

- 1) za świadczenia w zakresie rzemiosła, handlu, przemysłu, z wyjątkiem działalności wydawniczej, oraz za świadczenia w zakresie usług, zajęć zarobkowych oraz innych zatrudnień,
  - 2) z tytułu najmu lub dzierżawy, z wyjątkiem najmu lub dzierżawy budynków albo ich części, za które czynsz jest przekazywany na rachunek bankowy właściciela budynku,
  - 3) z tytułu przeniesienia praw autorskich oraz praw do projektów wynalazczych i znaków towarowych,
- obowiązane są do wpłacania przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy lub na opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła.

2. Przedpłaty obliczają i pobierają jednostki dokonujące wypłaty należności jako płatnicy; obliczenie i pobór przedpłaty następuje przy dokonywaniu wypłat z tytułu lub na poczet należności.

3. Przedpłaty pobiera się od każdej wypłaty bez potrącenia z niej kwot z tytułu innych zobowiązań ciążących na podatniku.

§ 2. Nie pobiera się przedpłat, jeżeli:

- 1) zwolnienie świadczenia od podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła wynika z samego prawa, a podatnik zamieści na rachunku oświadczenie, że spełnia warunki zwolnienia,
- 2) należność podlega zryczałtowanemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym, pobieranymi z mocy szczególnych przepisów przez płatnika,
- 3) podatnik okaże dowód całkowitego zwolnienia jego świadczeń od podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła albo zezwolenie właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego na zaniechanie poboru przedpłaty,
- 4) należność wynikająca z rachunku za świadczenia określone w § 1 ust. 1 pkt 1 nie przekracza kwoty 1.500 zł,
- 5) wypłata jest dokonywana z kwoty powierzonej pracownikowi płatnika do wylczenia się albo dotyczy zakupu dokonanego za gotówkę w sprzedaży detalicznej, a suma wypłaty nie przekracza jednorazowo kwoty 3.000 zł,
- 6) wynikający z umowy czynsz najmu lub dzierżawy nie przekracza kwoty 30.000 zł rocznie.

§ 3. 1. Wysokość przedpłat wynosi:

- 1) od wypłat za świadczenia określone w § 1 ust. 1 pkt 1 w zakresie:

a) rzemiosła piekarstwo	1 ⁰ / ₀ ,
b) pozostałych rzemiosł spożywczych	3 ⁰ / ₀ ,
c) rzemiosł nie wymienionych pod lit. a) i b)	6 ⁰ / ₀ ,
d) handlu, ze sprzedaży pieczywa	2,5 ⁰ / ₀ ,
e) pozostałego handlu	5 ⁰ / ₀ ,
f) usług hotelarskich, z wyjątkiem prowadzenia pensjonatów i obozowisk turystycznych	15 ⁰ / ₀ ,
g) przemysłu, zajęć zarobkowych, pozostałych usług oraz innych zatrudnień	6 ⁰ / ₀ ,
- 2) od wypłat należności określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 20⁰/₀,
- 3) od wypłat należności określonych w § 1 ust. 1 pkt 3 — kwotę podatku obliczoną według właściwej skali, ustalonej w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231), od sumy wypłat dokonanych przez płatnika od początku roku podatko-

wego po potrąceniu przedpłat wpłaconych przez podatnika w tym roku.

2. Jeżeli wysokość przedpłat mogłaby przekroczyć należny podatek lub opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła, właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, na wniosek podatnika, zezwala na zaniechanie poboru lub obniża na określony czas wysokość przedpłaty podlegającej pobraniu.

§ 4. 1. Przy realizacji należności przelewem bankowym płatnicy zlecają przelew należności zmniejszonej o kwotę przedpłaty oraz zamieszczają na poleceniu przelewu adnotację o potrąceniu przedpłaty z podaniem jej kwoty. W wypadkach określonych w § 2 płatnik zamieszcza na poleceniu przelewu należności adnotację o niepobraniu przedpłaty i podaje podstawę niepobrania.

2. Przy wypłacie należności gotówką płatnicy pobierają z banku kwotę przeznaczoną na wypłatę, pomniejszoną o kwotę przedpłaty, oraz zamieszczają na czeku złożonym w banku adnotację o potrąceniu przedpłaty z podaniem jej kwoty. W wypadkach określonych w § 2 płatnik zamieszcza na czeku adnotację o niepobraniu przedpłaty z podaniem podstawy niepobrania.

§ 5. 1. Płatnicy obowiązani są wpłacić pobrane przedpłaty na rzecz budżetu właściwego dla terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, który wydał dokument stwierdzający zgłoszenie przez podatnika obowiązku podatkowego, a w razie gdy podatnik nie posiada takiego dokumentu — na rzecz budżetu właściwego dla terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego według miejsca zamieszkania podatnika. Pobrane przedpłaty należy wpłacić w terminie do dnia 5 następnego miesiąca.

2. Płatnicy obowiązani są sporządzać w czterech egzemplarzach wykaz pobranych przedpłat. Wykaz powinien zawierać nazwę płatnika, imię, nazwisko (nazwę) i adres podatnika, rodzaj świadczenia, numer rachunku za świadczenie, kwotę brutto do wypłaty oraz datę pobrania i kwotę przedpłaty. Jeden egzemplarz wykazu lub jego wycinek należy doręczyć podatnikowi. Dwa dalsze egzemplarze tego wykazu należy przesłać właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej (ust. 1) równocześnie z przekazaniem pobranych przedpłat, a czwarty egzemplarz pozostawić w aktach wraz z dowodem przesłania egzemplarzy wykazu terenowemu organowi administracji państwowej. Przesłanie wykazu zwalnia od obowiązku sporządzenia informacji o transakcjach objętych wykazem.

§ 6. Bank przy dokonywaniu wypłat z rachunków płatników na rzecz podatników jest obowiązany zbadać, czy na poleceniu przelewu lub na czeku została zamieszczona adnotacja w sprawie przedpłaty (§ 4). W razie braku adnotacji bank odmawia wypłaty.

§ 7. 1. Podatnicy, którzy osiągają dochody ze sprzedaży nieruchomości lub ich części, obowiązani są do wpłacania przedpłat na podatek dochodowy.

2. Podstawę obliczenia przedpłaty stanowi dochód ze sprzedaży nieruchomości lub jej części, obliczony na podstawie danych przedstawionych przez podatnika. Przedpłatę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od dochodu według skali ustalonej w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym.

3. Do obliczania i pobierania przedpłat obowiązani są jako płatnicy notariusze przy sporządzaniu aktów sprzedaży.

4. Notariusze obowiązani są wpłacać pobrane przedpłaty na rzecz budżetu właściwego dla terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika, w terminach określonych w przepisach o wpłacaniu należności budżetowych przez kasy poborowe w państwowych biurach notarialnych, przesyłając równocześnie właściwemu terenowe-

mu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego w dwóch egzemplarzach wykazy zawierające imiona, nazwiska (nazwy) i adresy kontrahentów oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

§ 8. 1. Wpłacenie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy lub na opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła nie zwalnia podatników od obowiązku wpłacania bieżących należności z tytułu tych podatków lub opłaty skarbowej w terminach przewidzianych do ich wpłacania oraz od składania deklaracji i zeznań stosownie do obowiązujących przepisów. Sumy wpłaconych przedpłat podatnicy potrącają z sumy bieżących należności podatkowych.

2. Od obowiązków określonych w ust. 1 zwolnieni są podatnicy, którzy osiągnęli raz w ciągu roku podatkowego wyłącznie dochody wymienione w § 1 ust. 1 pkt 3 lub w § 7 ust. 1 i wpłacili od tych dochodów należne przedpłaty na podatek dochodowy.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1967 r. w sprawie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 42, poz. 212).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie siedzib i terytorialnego zakresu działania państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 28 czerwca 1978 r. w sprawie siedzib i terytorialnego zakresu działania państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych (Dz. U. Nr 17, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 7:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Działdowie dla miast Działdowa i Lidzbarku oraz gmin: Działdowo, Lidzbark, Płońsk i Rybno,

3) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Mławie dla miasta Mławy oraz gmin: Dzierzgowo, Hłowo-Osada, Lipowiec Kościelny, Radzanów, Strzegowo-Osada, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wieczfnia Kościelna i Wiśniewo“,

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w

Zurominie dla miasta Zuromina oraz gmin: Biezuń, Kuczbork-Osada, Lubowidz, Lutocin, Siemiątkowo Koziebrodzkie i Zuromin“,

2) w § 1 ust. 40:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Giżycku dla miast: Giżycka, Mikołajek i Ryna oraz gmin: Giżycko, Mikołajki, Miłki, Ryn i Wydminy,

4) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Olecku dla miast Gołdapi i Olecka oraz gmin: Gołdap, Kowale Oleckie, Olecko, Świętajno i Wieliczki“,

b) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Węgorzewie dla miasta Węgorzewa oraz gmin: Banie Mazurskie, Budry, Kruklanki, Pozezdrze i Węgorzewo.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Śliwiński*

174

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 12 grudnia 1979 r.

w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego i za granicą oraz zasad udzielania świadczeń rentowych z tytułu tego zatrudnienia.

Na podstawie art. 8 ust. 3, art. 17 ust. 7 pkt 2 i 4 oraz art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) okresy zatrudnienia uważane za okresy zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43), zwanej dalej „ustawą“,

2) okresy zatrudnienia obywateli polskich za granicą, uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie ustawy, oraz szczególne warunki udzielania świadczeń z tytułu tego zatrudnienia,

3) zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury lub renty dla pracowników, którzy byli zatrudnieni za granicą,

4) zasady stosowane w razie zbiegu prawa do świadczeń polskich ze świadczeniami o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych.

§ 2. Za okresy zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy uważa się okresy zatrudnienia:

1) wykonywanego na obszarach, które wchodzi w skład Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

2) wykonywanego przed ustaleniem polsko-radzieckiej granicy na obszarach, które poprzednio wchodziły w skład Państwa Polskiego.